

Øvugtar myndir.

Ein oddagrein í »Føroyatíðindi« 3. juli hevði tikið sær uppá at sláa heilt til heljar núsitandi stjórn Onglands. Henni varð ikki leivd »æra fyrí ein skilling«: Ódugnaskapur »Kortsynethed og Slösen bort af hele det stolte britiske Imperium...« tað er tað skoðsmál, mr. Atlee, Bevin, Stafford Cripps o. a. enskir stjórnarmenn fáa frá hesum sosialisthatska greinskrivara. (Tað skuldi annars ikki verið so væl hóskaði hjá Føroyingum at gívið slika vanvirðisliga mynd av teimum, ið stýra okkara stóra — og ein kann siga vælmeinandi — granna.

Myndin av teimum ensku víðurskiftunum er annars agitatorisk og rong. Tvey verðaldarstríð, ein fullkomiliga broytt verðaldarstöða — og ikki at gloyma — ein ódugulig konservativ og »stórkapitalistiska« stjórn hevur komið Ongland í tann tronga, tað er í dag. Sat ikki mr. Atlees stjórn við ræði, hevði ivaleyst verið verri enn tað er. Og vóru ikki arbeidaraförarar og arbeidarar Onglands so góðir tjóðskaparmenn, sum teir sýndu seg at vera, var Ongland og »imperíið« valla komið undan krigssalduni.

Greinin tekur fram kolaminurnar men gloymir at greiða frá, hvussu standurin har var: at óll kolaframleiðsla Onglands var ríkin ótíðarhóskandi, Amerikansk nevnd, sum undir krígunum var og kannaði kolavíðurskiftini, segði, at verri var, enn teir hövdu hugsað. Nógvar minur vóru stødgarar, tí har trutu tól at halda tær nýtiligar. Arbeidsvíðurskiftini vóru út av lagiríng, og eingin Onglendingur fór í eitt kolhol ulti av størstu neyð. (Nógvir ráðharrar Onglands víta best frá hesum at siga, teir koma frá kolabygðum, og teir hava verið undir jörðini sjálvir).

Tað var tí sjálvandi, at skuldi nakað vera tikið undir statsvald, mátti tað vera kólið. Teir privatu kolaegigararnir fingu tað ikki uppá fótur aftur. Teir hövdu misrøktlað ognina, bert »skúma flótana«, og nú vóru ikki ráð at bóta um gomul misbrúk. Tað skuldi eisini verið sjálvandi, at tjóðin óll átti tær ognir, sum liggja í landsins jörð (undirgrund). Eigur ikki fólkíð alt rættin til landið? Jarðaeigarin kann hava ognarrættin til tað, ið ómaná er, men tað, ið undir er, skuldi verið tjóðarogn og ríkið av stýri landsins. Hítt, at tjóðarognin, felagsognin, ikki kann bera seg, trúgva vit ikki uppá. Ein rættur fyrístóðumadur kann skapa virðing fyrí sær og arbeidinum, um evni, hann

hevur undir hond, er einstaklingsogn, samtökuogn ella statsogn. Tað hava verið trupulleikar við kolaframleiðsluni í Onglandi, men tað eru trupulleikar, ið altíð kunnu berast á. Framleiðslan hevur verið vaxandi. Arbeidismegin hevur verið ójöv, men arbeidarin í teim kriggsherjaðu londum hevur verið móður maður. Bæði kroppsliga og sálarliga hevur hann verið av lagi, og hann kann tí ikki hava avrikað tað, ið hann áður kundi.

Verkföll (streikur) hava verið, men tað hevur tað verið allastaðni, og mundi tað verið minni, um kólið var á privatum hondum? Óll víta eisini, at kommunistar hava staðið aftan fyrí verkföllini, og at enska stjórnin væl kann javna og leggja niður verkföllini, fekkst besta prógvíð fyrí, nú havnaarbeidararnir lögdu arbeidið frá sær, og Atlee víð radioáheitan síni fekk teir at taka tað uppáftur.

»Føroyatíðindi« kastar eisini, sum sagt, arbeidarastjórnini fyrí, at bretska stórveldið stendur á fallandi fót. Tað er alkunnugt, at Bretland í dag er ikki tað stórveldið, tað var. Bretin er erpin av sínum stórveldi, men hann er so realistiskur, at hann veit og sær, at Bretland, sum stóðan er í okkara tíð, er ikki fírt víð makt at halda saman um eitt veldi, ið skal hava milljónir av óvilligum fólkum undir sær. Hítt bretska samveldið er ein »familja« og tað eru onnur bond enn valdsmegi, ið bindur hetta húskið saman. India var teirra størsta koloni, og allir skilamenn í Bretlandi úr øllum flokkum vóru greiðir um, at í longdini kundu teir ikki sýta Indiu sjálvstýri. Nei, óll demokratisk og frælsiselskandi fólk góvu ensku stjórnini og enskum stórsinni heiður, at teir víð frium vilja góvu Indiu sjálvstýri og buðu teimum sess og javnrættindi millum teirra »dominon«. Slik gerð verður ikki bretska stjórnini til mannminkan ella minkar um veruligu styrki bretska samveldisins.

Sosialdemokratir — heldur ikki bretska Arbeidaraflokkurin — hevur tað sum eitt »prinsipp« at sosialisera ognir. Teir sosialisera, tá ið tað er fyrí neyðini. Og teir berjast móti »trustunum«, sum skapa monopol og binda niður alt initiativ. Trusturin slær niður alla kapping. Hann frystir prisirnar, og hann er ringur at eftiransa. Hann hevur ógilig vinnulig og

Øll eiga at brúka

Føroyska hondsápu frá fabrik OKKARA

ÍSUR AGNSILD FRYSTIGÓÐS

Partafelagið

HAVNAR FISKACENTRAL

telefon 259 og 133

Føroya Bjór

Øl- og Mineralvatnsvirki

Máltráð nr. 4

**FØROYA PILSNAR
EKTA MALTØL**

Øl og mineralvatn verður bert sent til teir kundar, ið senda kassar og fløskur aftur. **Sendið tómt góðs aftur!**

EINAR WAAG
Klakksvík.

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jørðber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

figgarlig óki undir sær — uppá fáar ella einar hendur. Stats-sosialiseradar vinnur í demokratiskum londum kunna eftiransast. Umsjón kann vera víð gongdini og prisunum. Tær eru ikki bara bygdar uppá at ríka seg upp í góðum tíðum og liggja deyðar í ringum.

Palæstina.

Jóðar ganga fram í Palæstina. Teir eru sterkari og betri vandir hermenn enn Arabar. Ósemja er eisini millum Arabarar. Bernadotte hevur lagt málið fram fyrí Tryggingarráðið. Bretar eru, sum mæla bretska stjórnini til at víðarkenna Ísrael sum sjálvstóðugt ríki.

Trøll á ljósum degi.

»Dagblaðið« hevur sæð bond og leinkjur í hvørjum horni nú í langa tíð. Javnaðarflokkurin hevur boðað partamonnum til eina stevnu á Tvøroyri, og nú boðar blaðið beinan vegin frá, at henda stevna ættar at binda fakfeløg og fiskimannafeløg aftur at Javnaðarflokkinum — og sjálvandi skal bandið vera so langt, at tað rökkur til heimastýrislógina víð. Javnaðarmenn eru, sum kunnugt, griskir eftir peninginum, og feløgini skulu teir mjólka, at teir kunnu fáa sær upp eina prentsmiðju! Jú! »Dagblaðið« dugir væl at leggja skrá fyrí stevnum.

Telf. 374 tekur móti lýsingum.

»Dagblaðið« í gitingarlagnum

Burtur úr tíðindunum her varð sagt frá, at danskur verkfróðingur frá Burmeister & Wain hevði verið og kannað um líkindini fyrí sleipistóð og skipasmiðju á Drelnesi, hevur »Dagblaðið« tað at bera út um landið, at milliónfyrítøkan Burmeister & Wain skal ota seg inn her í Føroyum og so sjálvandi knasa niður tær føroysku skipasmiðjurnar.

At stilla »Dagblaðsins« ótta skal verða sagt, at Burmeister & Wain letur sakliga hjálp frá sær ultiðan nakrar treytir, og at teir hava ivaleyst um hendi og hava ongan hug at ota seg inn í Føroyum.

»Dagblaðið« hevur ikki vist stóran tokka til Tvøroyri ella Suðuroy, so henda illgiting er ivaleyst ikki ætta at gagna royndunum at seta á stovn sleipistóð og skipasmiðju á einum av bestu havnaplássum í Føroyum. Men er hetta kanska dómi um »patriotismuna«, sum nú livir í Føroyum!

Tá ið nú »Dagbl.« annars er so raskt at gita og ofta tosa um »beina«, kundu vit loyvt okkum at biðja tað gitt, hvat tað er, ið »Dimmalætting« í oddagrein 10. juli í ár meinar víð, tá ið hon skrivur um trolaraútreiðslurnar og endar greinina víð hesum orðum: »Saa længe Pristallet stiger, og saalænge et fiskerifinancierende Pengeinstitut f. Eks. kan tillade sig udover de faste pæne Gager at yde sin Leder et Tantième paa henimod 27000 kr. om Aaret, maa det være vanskeligt for Fiskerierhvervets Udøvere at forstaa, at Erhvervet skal have vanskeliggere ved at klare sig end de...«